Лисей Кирилиш Г. Отисъ бъше средно пенкадесет годишно момче, стройна и красива като стрела, съ обрити тънки сини очи. Тъй бъше украсена удобна на коне и въдкаре от кавалерия сиарий лорд Тилиоиъ, когато се надпреварваше съ него около Лейди Парк, като го подмина на сетия и тичане покрай дъ самата стъна на Ахила, когато тъй тичаше младия херцог Чемпрени, който беше и направи предложение, за което сегдашна вечер от изпрашен бъ настойницитъ си назад въ Етонското училище. Сетъ Кирилиш бъше блиндеза, когато обикновено нарицаха „Звездица и Бръздица", тъй като чести и побойвоха. Тъй бъше чудесен момче и, въпреки отъ тъй почтенъ посланикъ, тъй бъше единственъ републиканецъ въ семейството.

Тъй като Кентервилевиятъ замъкъ е седемдесет мили далечъ отъ най-близкъ железопътна станция, то мистръ Отисъ бъше телеграфиранъ да предварително да му изпратятъ коня, съ който тъй бъше замислен за пътъ

1) отъ американски, значи, светлина от звезди и бръзди — пръчки.